

ret meget om de efterfølgende år, før man får en melding om, hvordan hele den statslige tilskudspulje til kommunerne fordeles.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det sidste kan man i hvert fald bekræfte, idet al økonomi i forbindelse med kommunalreformen og udligningsreformen jo fuldstændig er blevet udskudt, og derfor kan man sige, at kommunerne opererer i et fuldstændig ukendt farvand, når de skal skue bare en lille smule fremad. Men det er altså den her specielle udlægning af økonomisk ansvarlighed.

Men må jeg ikke godt sige omkring integrationsindsatsen, at jeg tror, at de ledige flygtninge/indvandrere meget gerne vil have, at regeringen holder op med at tage initiativer, for det er jo sådan, at siden 2002 er ledigheden kvartal for kvartal blandt flygtninge/indvandrere steget, således at vi i dag – der er sket et lille fald her i foråret – er tilbage på 1998-niveau. Så hvis nu regeringen ville blive enig med sig selv om at stoppe med de initiativer såsom starthjælp og andre ting, som har forringet det, som har skabt den modsatte udvikling af det, man ønskede, så kunne det være, vi ville komme fremad.

Faktum er jo, når vi nu snakker om finansloven her, at man vil investere 100 mio. kr. – det er rigtigt – og har fået Socialdemokratiet med på det, men når man så med den anden hånd tager 350 mio. kr. fra Integrationsministeriets konti, så er det altså minus 250 mio. kr. til integrationen. Det tror jeg kun giver de samme resultater, som vi har set hidtil, nemlig flere og flere ledige flygtninge/indvandrere, og det bringer os ikke tættere på 2010-målene.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er meget glad for, at der kom en regering, der virkelig havde mod og mandshjerte til at stoppe for den tilgang, som Danmark overhovedet ikke var i stand til at håndtere. Jeg er meget glad for, at det har vist sig her i Folketinget, at nu drejer det sig om at koncentrere sig om dem, der er i landet, at tage fat på det, som man ikke tog fat på op gennem 1990'erne, hvor man bare lod stå til. Det er de smerter, vi sidder med i dag.

Jeg er meget glad for, at Socialdemokratiet her er gået ind og sagt: O.k., der er en særlig øvelse, vi skal igennem. Der må man sige, at der er det ikke Det Radikale Venstre, der har bidraget. Så man skal vente med at bedømme den

chance til alle, til den er implementeret, og se, hvordan det kommer til at virke. Jeg er ikke i tvivl om, at det kommer til at virke. Så her løser vi det problem, som Det Radikale Venstre måske mere end noget andet parti her har været med til at skabe.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg lyttede jo selvfølgelig intenst til finansministerens besvarelse efter den lange debat. Der glædede jeg mig da over, at finansministeren var enig i, at det, der er grundfundamentet for den gode situation, vi har i dag, er en forholdsvis lav ledighed og en høj beskæftigelsesgrad.

Når finansministeren så lægger det til grund som fundamentet, så ligger der også deri, at finansministeren erkender, at det har han fået forærende fra den tidligere regering, for der er jo ikke en lavere ledighed i dag, end der var ved regeringsskiftet. Der er heller ikke en højere beskæftigelsesgrad.

Men det, jeg specielt hæftede mig ved, var den nye fleksibilitet, som finansministeren lagde op til, når vi ser på 2010. Jeg synes egentlig, det lød klogt, for finansministeren sagde, at det der med alle de mange forskellige mellemregninger jo kun er et redskab, og at der kun er én målestok, der virkelig gælder, og det er en halvering af gælden i 2010. Det måtte jeg så også tolke sådan, at hvis vi sætter os ved finansforhandlingsbordet sammen og overholder den målsætning, så er finansministeren også parat til at være fleksibel i forhold til de forslag, Socialdemokratiet har stillet.

KL 18.40

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

For at nå det strukturelle overskud gælder fra nu af og frem de vilkår, at der er en ramme for vækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct., og der er omvendt en målsætning om at øge beskæftigelsen op til 2010.

Man kan jo godt ændre de præmisser, men så betyder det altså, at hvis der skal være flere, der skal forsørges af det offentlige, så er der flere, der skal være i beskæftigelse i den private sektor. De to ting hænger jo sammen. Ellers er der jo ikke noget med hverken skatteloft eller skattestop. Det er værktøjer hver for sig, men det er jo værktøjer, man gerne skulle bruge.

Der er jo en grund til, at man har sagt, at det, man kan styre, er væksten i de offentlige udgif-